

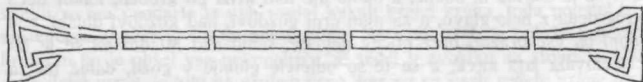
molitve za pokojnike in pri teh molitvah jaz, ti, iz naše vasi nekateri, a drugod nobenega.«

Srečavala sva berače, in eden nama je potrdil s solzami v očeh, kakšni ljudje so dandanes, da jim niti danes ničesar ne dajo, da je povsod vse zaprto, kakor bi ne vedeli, da kar dajo na današnji dan beračem, kakor bi to dali pokojnikom.

Oče je zmajal z belo glavo, in zdelo se mi je, kakor bi bil šepetal besede narodne pesmi:

Že zvonovi milo pojó,
mene pa k pogrebu nesó ...

In zdaj je že tudi oče v večnosti — prvo leto. Daleč je ono pokopališče, kjer počiva, daleč čez gozde, gore in vode. Pa da morem, bi šel na tisto tiho grobišče, ves žalosten, da ne vem toliko kolikor je vedel Refunda, a kdo vé, ali ne bi zagledal trepetajoče zlate zvezdice in ne bi li poznal med tisoči, čigava je tista dušica v njej! Oj, bi; zakaj klečal bi na grobu, ki na njem zeleni zimzelen, a dušica bi poletavala nizko nad mojo glavo in pripovedovala bi mi pravljice. Pa ne takih, kakršne sem čul svoje dni, ko smo skupaj živeli v preprosti koči; oj, spoznal bi tebe, kjer bi mi šepetala poročila o večnosti, ti dobra, mila, draga očetova dušica! —

NEDIN STERAD:

Volk in pes.

Basen.

il je mrzel zimski dan.

Oče volk je smrčal v svojem brlogu, mladiči pa so skakali od mraza in se prekucevali, da pozabijo na glad. Ves dan niso dobili nobene hrane, dasiravno se je vrnil oče volk šele pozno v jutro iz vasi, kamor je skrivno hodil na lov.

Mati volkulja je zbudila očeta in ga prosila, naj preskrbi vsaj nekaj za mladiče.

Počasi je stopal volk proti vasi. Sredi pota je srečal rejenega psa, ki se je valjal po snegu.

»Dober večer, gosposki pes! Tebi se gotovo ne godi hudo, ker si tako rejen in zadovoljen. Moja družina pa je lačna, in ne vem, kje bi dobil košček mesa, da ne poginemo vsi lakote.«

»Imam dobrega gospodarja,« je odgovoril pes, »ki skrbi zame, da se mi godi dobro in me ne zebe!«

»Kdo pa je tvoj gospodar?«

»Dober človek, ki ima vsega zadosti. Nas je pet, in za vse skrbi, kakor za svoje prijatelje.«

»Res, dober človek mora biti tvoj gospodar! Imej se dobro in lahko noč!«

Zamišljen se je vrnil volk v gozd in premišljal, kako bi prišel do tega gospodarja, ki tako imenitno skrbi za svoje pse. — Pozno ponoči se je vrnil, odhitel proti vasi in tiho zlezal v hlev pasjega gospodarja. Zavohal je izvrstno večerjo. Kar se oglasi pes-čuvaj in z lajanjem privabi hlapce. Živina v hlevu se je vznemirila, konji so rezgetali, krave mukale in teliček, ki ga je napadel volk, je zajokal tako usmiljeno, da se je zbudil pes in pričel lajati.

Hlapci so napadli volka z motikami, vilami, gorjačami in drugim orodjem ter ga tako natolkli, da je komaj ušel iz hleva. — Potolčen in žalosten se je vrnil oče volk v svoj brlog, kjer so ga pričakovali mladiči z materjo, stiskajoči se od lakote in mraza.

»Jojme sirotnika!« je godrnjal in si lizal mršavo in s krvjo oškropljeno telo. »Kako hudobni so ljudje, ki jih je pes tako pohvalil!«

Izmučen od udarcev in gladu je potolažil družino in zasmrčal v kotu.

Drugo jutro je srečal zopet psa in mu potožil o hudobnosti njegovega gospodarja.

»Stric volk,« mu je odgovoril hitro pes, »motiš se, silno motiš! Moj gospodar je prav dober in jako skrbi zame. Seveda on mi vrača s tem moje službovanje in zvestobo. Noč in dan mu služim zvesto in čuvam njegovo hišo. Zato me ima rad kot svojega prijatelja. Ti si pa prišel k njemu kakor tat in razbojnik in ne kot zvest služabnik v njegovo službo! Hotel si mu škodovati in ukrasti živino, ki preskrbuje njega in njegovo družino z živežem.«

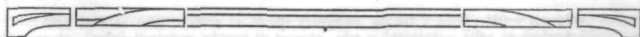
»Ali naj umrem jaz in moji otroci lakote?« se je zakremžil volk in zatulil, da so se mu videla vsa rebra.

»Če bi bil pošten in koristen ljudem, bi se ti gotovo dobro godilo,« ga je poučil pes. »Tako pa moraš stradati in trpeti. Le ob poštenem delu in zvestem službovanju bi se ti bolje godilo!«

»Saj me nihče noče sprejeti v službo!« je zgodrnjal volk.

»Ker te vsi poznajo, da si škodljiv, požrešen in hinavski!«

Jezen se je obrnil volk in odšel v gozd. Pes pa je vesel odhitel k svojemu gospodarju.

Zimsko veselje.